

MEMORIU DE PREZENTARE

conform Anexa 3A din GHIDUL METODOLOGIC din 14 iunie 2023
privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau
proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar aprobat prin
ORD nr. 1682/14.06.2023 și CONȚINUTULUI CADRU din Anexa 5E la
Legea 292/3.12.2018

pentru
Planul „*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei
Tiha Bârgăului*”,
organizat în UP III Strunioru

I. DENUMIRE PROIECT

Denumire: Amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului–
UP III Strunioru

Amplasament (raza de activitate): fondul forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului
– *UP III Strunioru* este situat pe raza unității teritorial-administrative Poiana Ștampei din județul Suceava.

Forma de proprietate : proprietate publică.

Proiectant : S.C. Forest Grup Proiect S.R.L., București.

II. TITULARUL ACTIVITĂȚII

Titular : Comuna Tiha Bârgăului reprezentată prin Ocolul Silvic Tiha Bârgăului;

Adresa titular: Com. Tiha Bârgăului, Nr. 452, jud Bistrița Năsăud;

Persoane de contact :

ing. Negru Larisa, șef proiect S.C. Forest Grup Proiect S.R.L tel.

0748131410

e-mail: office@fgp.ro

III. DESCRIEREA CARACTERISTICILOR FIZICE ALE PLANULUI REVIZUIT

a. Conținutul amenajamentului (rezumat)

Conform legislației în vigoare, gospodărirea fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun, se reglementează prin amenajamente silvice.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară, care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale, care i-au fost atribuite.

Amenajamentele silvice sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului, cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Întocmirea amenajamentelor silvice se face pe baza „*Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor*“, care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din *Codul Silvic (Legea 46/2018)*. Conform acestora, amenajamentul trebuie să vizeze, prin toate reglementările, asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere, concept prin care, într-un sens mai larg, se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Amenajarea pădurilor presupune un ansamblu de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea (readucerea) și păstrarea pădurilor în starea cea mai corespunzătoare funcțiilor ecologice și social-economice atribuite, reprezintă „știința organizării, modelării și conducerii structural-funcționale a pădurilor, în conformitate cu sarcinile complexe social-ecologice și economice ale gospodăriei silvice”.

Amenajarea pădurilor presupune atât știința cât și practica organizării și conducerii structural-funcționale a pădurilor, în conformitate cu cerințele stabilite vegetației forestiere, având la bază conceptul „dezvoltării durabile” și respectând, cu strictețe, următoarele principii :

- principiul continuității ;
- principiul productivității și eficacității funcționale ;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității ;
- principiul estetic.

Principiul *continuității* reflectă preocuparea continuă de a asigura, prin amenajament, condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere, astfel încât acestea să-și mențină sau să-și amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple - ecologice, economice și sociale – la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme.

Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție (obținerea de produse lemnoase și de altă natură), cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale atribuite pădurii în ansamblul său, vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o permanentă atenție asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul *productivității și eficacității funcționale* (principiul *exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori de protecție*) – al doilea principiu fundamental al amenajării pădurilor, exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și a celei de

protecție a pădurilor în condițiile unei maxime stabilități și fiabilități. Se are în vedere atât ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea arboretelor, precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri, cât și creșterea productivității pădurilor și a calității produselor.

Principiul *conservării și ameliorării biodiversității* – prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, a ecosistemelor și a peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor. Acest principiu reclamă, imperativ, protecția mediului înconjurător, prin menținerea echilibrului ecologic din natură, formarea unei „*conștiințe ecologice și forestiere*” și reconstrucția ecologică a pădurilor deteriorate, implicit a mediului înconjurător.

Principiul *estetic* – al patrulea principiu fundamental al amenajării pădurilor, presupune preocuparea permanentă pentru cultivarea frumosului în păduri, spații care întotdeauna au exercitat, prin însușirile lor estetice, o atracție deosebită.

Amenajamentul întocmit cuprinde trei mari părți : I Memoriul tehnic, II Planuri de amenajament și III Evidențe de amenajament.

„**Memoriul tehnic**” include capitolele : 1. Situația teritorial-administrativă ; 2. Organizarea teritoriului ; 3. Gospodărirea din trecut a pădurilor ; 4. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere ; 5. Stabilirea funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare ; 6. Reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție, care cuprinde și un subcapitol special destinat ariilor naturale protejate ; 7. Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului ; 8. Protecția fondului forestier ; 9. Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere ; 10. Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor și 11. Diverse.

În „*Memoriul tehnic*” sunt prezentate (așa cum reiese și din titlurile capitolelor), date referitoare la mărimea fondului forestier, la asigurarea integrității acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (elementele tehnice și organizatorice prin care se definesc structurile optime ale arboretelor și ale pădurii în ansamblul ei, corespunzător multiplelor obiective social-economice și ecologice urmărite) și organizarea procesului de protecție sau producție (respectiv organizarea în subunități de gospodărire, determinarea lucrărilor necesare și stabilirea volumului acestor lucrări). Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi fondul forestier și zona din preajma acestuia, dar și indicații privind protecția pădurii în raport cu factorii limitativi sau perturbatori (destabilizatori) din teritoriul ocolului silvic respectiv.

Partea a II-a - „Planuri de amenajament”, este constituită din capitolele : 12. Planuri de recoltare și cultură ; 13. Planuri privind instalațiile de transport și construcțiile silvice ; și 14. Prognoza dezvoltării fondului forestier ;

În această parte sunt prezentate planurile necesare gospodării pădurilor, pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului). Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor, la lucrările de conservare și la lucrările de împădurire și îngrijire a culturilor.

Partea a III-a - „Evidențe de amenajament” include capitolele : 15. Evidențe de caracterizare a fondului forestier și 16. Evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Aici sunt prezentate date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluțiilor tehnice cât și elementele de caracterizare a arboretelor, utilizate la stabilirea unor intervenții sau, în cadrul acestora, a unor tehnologii.

Memoriu de prezentare pentru plan "*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru "*

Cel mai important element al acestei părți îl reprezintă descrierea parcelară, în care este descris fiecare arboret - unitate amenajistică (u.a.) în parte, prin prezentarea datelor staționale (formă de relief, pantă, altitudine, expoziție, tip de sol, tip de stațiune, etc.), elementelor care caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălțime, elagaj, calitate, etc.), pe elemente de arboret, precum și elementele care caracterizează arboretele în ansamblul lor (tip de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârsta medie și consistența - respectiv gradul de acoperire al solului) și numeroase alte date. Tot în această descriere sunt trecute lucrările care s-au executat în perioada de aplicare a precedentului amenajament, dar și lucrările ce urmează a fi efectuate în următorii 10 ani de aplicare a amenajamentului analizat.

Pe lângă descrierea parcelară mai există numeroase alte evidențe, în principal referitoare la structura fondului forestier, sub toate aspectele.

Amenajamentele au anexate hărți amenajistice - hărți ale U.P. la scara 1 : 20.000 pe care sunt figurate și limitele ariilor naturale protejate situate pe teritoriul fondului forestier ce constituie obiectul prezentului memoriu.

În concluzie, se poate aprecia că amenajamentul este o lucrare științifică amplă, cu aplicabilitate imediată.

b. Descrierea caracteristicilor fizice ale planului revizuit

Suprafața fondului forestier studiat este de **1089,27 ha**, fiind repartizată pe unități de producție, grupe, subgrupe și categorii funcționale astfel:

Tabel f.1 (UP III Strunioru)

Cod	Grupa, subgrupa și categoria funcțională Denumirea	Suprafața	
		ha	%
<i>Grupa I – Păduri cu funcții speciale de protecție</i>			
1.2A	Păduri situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35° (TII)	10,27	1
1.2I	Pădurile situate pe terenurile cu înmlăștinare permanentă (TII).	0,87	-
TOTAL subgrupa 2		11,14	1
1.5A	Păduri stabilite ca rezervații pentru producerea de semințe forestiere și conservării genofondului forestier (TII)	862,14	80
1.5L	Păduri din parcuri naturale neincluse în categoriile funcționale 5A-E, ce se suprapun cu siturile Natura 2000 existente (TIV)	214,66	19
TOTAL subgrupa 5		1076,80	
Total grupa I			99
<i>Grupa a II-a – Păduri cu funcții de producție și protecție</i>			
TOTAL grupa a II-a		-	-
Total UP			100

Se face mențiunea că 862,14 ha din suprafața U.P. III Strunioru (80%) se suprapun cu Parcul Național Călimani. Pe aceeași suprafață se suprapune și Situl Natura 2000 ROSCI0019 Călimani Gurghiu, ROSPA0133 Muntii Călimani, încadrate în secundar în grupa funcțională 1.5N.

În amenajament, la măsuri de management, se va lua în considerare setul de măsuri de management specifice habitatelor forestiere, identificate pe suprafața ROSCI0019 Călimani Gurghiu și ROSPA0133 Muntii Călimani în vederea îmbunătățirii stării de conservare a habitatelor de interes comunitar (management specific Natura 2000).

Fondul forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului este grupat în trupuri de pădure a căror denumire, parcele componente, suprafață sunt prezentate în tabelul următor:

Tabelul f.2.

Nr. crt.	Denumirea		Parcele componente	Suprafața (ha)	Localitatea în raza căreia se află	Distanța în km până la		
	Trupului de pădure	Bazinetului				Ocol	Localitate	Gara C.F.R.
1	Strunioru	Strunioru	5-32, 301-311	1089,27	Dornișoara	37	16	37
Total				1089,27		-		

Constituirea unității de producție U.P. III Strunioru s-a făcut în conformitate cu propunerea făcută prin tema de proiectare avizată de Conferința I de amenajare.

Suprafața totală a fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului care face obiectul amenajamentului U.P. III Strunioru, este de 1089,27 ha, conform documentelor de proprietate.

U.P. III Strunioru, prin propunerea temei de proiectare, avizată la Conferința I de amenajare, s-a constituit din fond forestier ce provine din: O.S. Dorna Candrenilor -U.P. IV Strunioru: u.a. 6-32; și pășune împădurită , numerotată de la 301-311.

Pentru suprafața de fond forestier proprietate publică a comunei Tiha Bârgăului există încheiat contract de prestări servicii cu Ocolul Silvic Tiha Bârgăului.

Administrarea pădurii se face cu respectarea regimului silvic și a regulilor de protecție a mediului.

Situația constituirii parcelarului și subparcelarului la amenajarea actuală este prezentată în următorul tabel:

Tabelul f.3.

Amenajamentul actual	Suprafața fondului forestier	Parcele				Subparcele			
		Nr.	Suprafața ștaț			Nr.	Suprafața ștaț		
			medie	maximă	minimă		medie	maximă	minimă
2015	1089,27	38	25,00	50,00	1,00	90	12,10	50,00	0,26

Suprafața medie a subparcele la amenajarea actuală este de **12,10** ha.

Materializarea parcelarului s-a făcut de către personalul de teren al ocolului silvic cu vopsea roșie(semnul „I” pe limita de parcelă și „H” – pe limita de proprietate) în conformitate cu *Normele Tehnice* de amenajare a pădurilor.

Subparcelarul a suferit unele modificări datorate lucrărilor executate între cele două amenajări. Subparcelele care nu au suferit modificări și-au păstrat în mare măsură, indicativele alfabetice din amenajamentul anterior. Subparcelarul a fost materializat de către proiectant cu vopsea roșie, prin pichetaj - linii orizontale și inele pe arbori, la intersecția acestuia cu limitele parcelare sau a limitelor subparcelare între ele.

La intersecția limitelor de parcelă, la intersecția acestora cu liziera pădurii, la limita dintre fondul forestier și la schimbările de aliniamente, s-au amplasat borne din beton, materializate pe arborii cei mai apropiați prin trei cercuri alterne între ele (două de culoare roșie și unul de culoare albă) și un patruleter în interiorul căruia s-a înscris numărul de ordine al U.P. (cu cifre romane) și numărul de ordine al bornei (în cifre arabe).

Pentru determinarea suprafețelor și întocmirea hărților amenajistice au fost folosite planuri topografice aerofotogrametrice, cu curbe de nivel, la scara 1 : 5.000 și 1:10.000.

Planurile topografice de baza utilizate în determinarea suprafețelor sunt evidențiate în tabelul de mai jos:

L-35-27-C-a-2
L-35-27-C-b-1-III
L-35-27- C-b-1-IV
L-35-27-C-b-3-1
L-35-27-C-a-4-II

Planurile astfel echipate împreună cu ortofotoplanurile au constituit materialul cartografic pe care

Memoriu de prezentare pentru plan "*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru "*

s-au determinat suprafețele (prin scanare-digitizare) și după care s-au întocmit hărțile ce însoțesc prezentul amenajament.

Determinarea suprafețelor s-a făcut prin vectorizarea planurilor de bază și a ortofotoplanurilor după următoarea metodologie de lucru, impusă de necesitatea controlului riguros al măsurătorilor:

- vectorizarea elementelor de sprijin (văi, culmi, drumuri, liziere, etc.) pe care au fost materializate în teren limitele de O.S, U.P. sau de parcelă;
- materializarea prin vectorizare a parcelarului și subparcelarului sprijinită pe o rețea de puncte fixe (ușor de identificat în teren dar și pe planuri și ortofotoplanuri), determinate prin măsurători, folosite pentru suprapunerea ortofotoplanurilor pe planurile de bază cu curbe de nivel
- compensarea suprafețelor parcelare (determinate pe planurile de bază asamblate la scara 1:1.000) pe trapeze;
- determinarea suprafețelor pe unități amenajistice;
- compensarea suprafețelor u.a. pe parcele sau grupuri de parcele.

Vectorizările și compensările s-au executat în cadrul toleranțelor admise de instrucțiunile în vigoare.

Suprafețele au fost determinate cu o precizie de „metri pătrați” dar înscrierile în fișele de descriere parcelară s-au făcut rotunjite la 0,01 ha așa cum prevăd Normele Tehnice de amenajare în vigoare.

Utilizarea fondului forestier al U.P. este prezentată în tabelul următor:

Tabelul f.5.

Nr. crt.	Sim-bol	Categorica de folosință forestieră	Suprafața șhaț		
			Totală	Gr. I	Gr. II
1.	P.	<i>Fond forestier total</i>	1089,27	1089,27	-
1.1.	P.D.	Terenuri acoperite cu pădure	1086,85	1086,85	-
1.2.	P.C.	Terenuri care servesc nevoilor de cultură	-	-	-
1.3.	P.S.	Terenuri care servesc nevoilor de producție silvică	1,33	-	-
1.4.	P.A.	Terenuri care servesc nevoilor de administrație forestieră	-	-	-
1.5.	P.I.	Terenuri afectate împăduririi	1,09	-	-
1.6.	P.N	Terenuri neproductive	-	-	-
1.7.	P.T.	Terenuri scoase temporar	-	-	-

Din punct de vedere geografic, unitatea de producție este situată la confluența lanțului nordic al Munților Călimani cu depresiunea Dornelor, în bazinul superior al pârâului Dorna.

Din punct de vedere geomorfologic, pădurile din aceasta unitate de producție fac parte din extremitatea vestică a munților Călimani.

Din punct de vedere fitoclimatic, pădurile ce fac obiectul prezentului amenajament sunt situate în proporție de 88% în Etajul montan de molidișuri (FM3), restul de 12% fiind în Etajul subalpin (F SA).

În urma cartărilor staționale au fost identificate 3 tipuri de sol cu 5 subtipuri. Cele mai răspândite sunt:

- prepodzol tipic - 80%;
- podzol feriluvic - 12%;
- podzol tipic - 6%;
- podzol litic - 2%;

Au fost identificate 4 tipuri de stațiune, dintre care cele mai răspândite sunt :__

- 2.3.1.2 - Montan de molidișuri podzolic Bm, edafic mijlociu – 56% ;
- 2.3.1.1 – Montan de molidișuri Pi, podzolic cu humus brut, edafic submijlociu și mic, cu Vaccinium – 32% ;
- 1.3.2.0 – Montan presubalpin de molidișuri Pi, podzolic cu humus și Vaccinium– 12%.

Din punct de vedere al bonității pe 32% din suprafața unității de producție se găsesc stațiuni de bonitate superioară, pe 56% stațiuni de bonitate mijlocie și pe 44% stațiuni de bonitate inferioară.

Au fost identificate 5 tipuri de pădure, dintre care cele mai importante sunt :

- 112.1 – Molidiș cu mușchi verzi de productivitate mijlocie (m) - 56% ;
- 115.3 – Molidiș cu Vaccinium myrtillus (i) – 36% ;
- 115.4 – Molidiș de limită cu Vaccinium (i) – 8% .

Caracterul actual al tipurilor de pădure identificate s-a stabilit în funcție de structura și starea arboretelor, ținându-se seama de modificările în raport cu tipul fundamental.

După caracterul actual al tipurilor de pădure, situația se prezintă astfel:

- natural fundamental de productivitate mijlocie - 23%;
- natural fundamental de productivitate inferioară - 41 %;
- artificial de productivitate mijlocie - 33%;
- artificial de productivitate inferioară – 3%.

Principalele caracteristici ale pădurii din unitatea de producție analizată sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Specificări	Specii				Total U.P.
	MO	JN	BR	LA	
Compoziția (%)	85	15			100
Clasa de producție	3,4	5,0	3,0	3,0	3,6
Consistența	0,76	0,71	1,00	0,56	0,75
Vârsta medie (ani)	81	30	25	5	73
Creșterea curentă (mc/an/ha)	7,5	2,7	8,7		6,8
Volum mediu (mc/ha)	312	11	152		268
Volum total (mc)	289232	1806	70		291108

Formațiile forestiere întâlnite în cuprinsul unității de producție sunt: molidișuri pure 12%, amestecuri MO-BR-FA (46%), fâgete pure montane – 25%.

Astfel se constată faptul că 54% din suprafața pădurilor U.P. III Strunioru este ocupată de arborete corespunzătoare din punct de vedere al compoziției, productivității și al modului de regenerare – arborete naturale fundamentale.

Arboretele artificiale ocupă o suprafață de 40% din suprafața pădurilor U.P. III Strunioru, fiind reprezentate în principal de plantații cu molid.

Este indicat păstrarea caracterului natural al arboretelor din cuprinsul unității de producție studiate, specia principală fiind fagul alături de care moliul și bradul, fagul fiind în optimul de vegetație înregistrând productivități superioare și mijlocii.

În cadrul unității de de producție studiate, participarea cea mai mare, în ceea ce privește proporția speciilor, o deține molidul (85%), urmat de jneapan pe 15%.

Molidul ocupă 85% din suprafața luată în studiu. Provine, în proporție de 70% din sămânță, 30% din plantații.

Urmărind datele din structura fondului de producție se constată că molidul, la o vârstă medie de 81 ani, cu o consistență medie de 0,76 și o creștere medie anuală de 7,5 m³/an, realizează un volum mediu la hectar de 312 m³; clasa de producție medie este 3,4.

Jneapanul provine din pășune împădurită cu o vârstă medie de 30 ani, consistența medie 0,71, clasa de producție medie 5,0, creșterea medie anuală 8,7 m³/ha, realizează un volum mediu la hectar de 152 m³.

Compoziția actuală a arboretelor din unitatea de producție III Strunioru este: 85MO15JN.

Clasa de producție medie a arboretelor este 3,6, productivitatea arboretelor fiind corelată pe ansamblu cu bonitatea stațională.

Memoriu de prezentare pentru plan "*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru "*

În cadrul acestei unități de producție s-au constituit 2 subunități de gospodărire:

- SUP „E” – Rezervații pentru ocrotirea integrală a naturii – 862,14 ha;
- SUP „M” – păduri supuse unui regim de conservare deosebită, în care nu este admisă recoltarea de masă lemnoasă sub formă de produse principale – 224,71 ha.

Bazele de amenajare adoptate urmăresc respectarea normelor în vigoare și a regimului silvic.

- **Regimul** adoptat este *codru*.
- **Compoziția țel** ce se adoptă este cea corespunzătoare tipului natural fundamental depădure.
- **Tratamentul** În cadrul unității de producție III Strunioru nu sunt arborete încadrate în S.U.P A, a.î. nu sunt propuse lucrări de produse principale.

Suprafața de parcurs anual cu lucrări de îngrijire a arboretelor este:

- rărituri: 19,40 ha;
- tăieri de igienă: 18,06 ha.

Volumele ce se vor extrage anual din parcurgerea acestor suprafețe sunt:

- rărituri: 654 mc/an;
- tăieri de igienă: 10 mc/an.

Suprafețele de parcurs cu lucrări de îngrijire a arboretelor sunt obligatorii, iar volumele sunt orientative, fiind în funcție de starea fiecărui arboret.

IV. DESCRIEREA LUCRĂRILOR DE DEMOLARE NECESARE

Nu este cazul.

V. DESCRIEREA AMPLASĂRII PLANULUI REVIZUIT

Din punct de vedere geografic, unitatea de producție este situată la confluența lanțului nordic al Munților Călimani cu depresiunea Dornelor, în bazinul superior al pârâului Dorna.

Din punct de vedere geomorfologic, pădurile din aceasta unitate de producție fac parte din extremitatea vestică a munților Călimani.

Din punct de vedere administrativ, fondul forestier amenajat în cadrul UP III Strunioru se află localizat pe teritoriul administrativ al comunei Poiana Ștampei, județul Suceava.

U.P. III Strunioru, prin propunerea temei de proiectare, avizată la Conferința I de amenajare, s-a constituit din fond forestier ce provine din: O.S. Dorna Candrenilor -U.P. IV Strunioru: u.a. 6-32; și pășune împădurită , numerotată de la 301-311.

Pentru suprafața de fond forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului există încheiat contract de prestări servicii cu Ocolul Silvic Tiha Bârgăului.

Administrarea pădurii se face cu respectarea regimului silvic și a regulilor de protecție a mediului.

Folosința actuală și planificată a terenului din cadrul PP este pădure (fond forestier național).

Fondul forestier are limitele, hotarele și vecinătățile prezentate în tabelul de mai jos:

Tabelul V.1.

Puncte cardinale	Vecinătăți	Limite		Hotare
		Felul	Denumirea	
N	Primăria Comunei Mărișel(O.S.Valea Sieului)	Naturală	Semne convenționale	Pârâu
E	O.S. Vatra Dornei O.S.Lunca Bradului	Naturală	Semne convenționale	Culmea Pietrosu
S	O.S. Răstolița O.S.Lunca Bradului	Naturală	Semne convenționale	Culma Călimanilor
V	O.S. Dorna Candrenilor	Naturală	Semne convenționale	Pârâu

V. A. Descrierea succintă a PP-ului (amenajament silvic revizuit) și distanța față de ANPIC (pct. AAnexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

Toate soluțiile tehnice adoptate de amenajament s-au stabilit în raport cu o fundamentare naturalistică temeinică, care a avut la bază o cartare stațională și un studiu asupra vegetației și condițiilor staționale - amenajamentele cuprind capitole de geomorfologie, geologie, studiul solurilor, al tipurilor de stațiuni și al tipurilor de pădure, însoțite de o foarte bogată bază de date. Datele referitoare la vegetația forestieră au fost determinate în teren, prin măsurători și aprecieri specifice lucrărilor de amenajarea pădurilor.

Gospodărirea pădurilor urmează să se realizeze diferențiat, în raport de funcțiile atribuite fiecărui arboret în parte.

În cadrul planului analizat UP III Strunioru 862,14 ha se suprapun cu zona de protecție integrală a Parcului National Călimani. În aceste păduri sunt interzise, prin lege, recoltarea de masă lemnoasă inclusiv tăieri de igienă și de îngrijire, precum și alte activități care ar putea dereglă echilibrul ecologic dinamic (pășunatul, turismul, recoltarea de fructe de pădure, etc.). Asemenea activități pot fi întreprinse numai în baza cercetărilor de specialitate aprobate de Comisia Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române.

Bioprotecția în cadrul acestor păduri constă în:

- asigurarea echilibrului ecologic dinamic al ecosistemelor naturale;

-interzicerea cu desăvârșire a pășunatului, turismului, fertilizărilor și combaterilor chimice.

Fiind organizate în regim de ocrotire integrală, aceste păduri satisfac în bune condiții și alte funcții: hidrologice, cinegetice, antierozionale și asigură conservarea diversității biologice.

Se face precizarea că amenajamentul nu se regăsește într-un plan/ program care a fost supus unei proceduri de evaluare de mediu.

Coordonatele planului in format Pulkovo_1942_Adj_58_Stereo_70, care încadrează suprafața inclusă în „Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului, organizat în UP III Strunioru ” sunt prezentate în tabelul următor:

Tabelul V.A.2. (Tabelul nr. 30 Informații minime pentru localizarea spațială a proiectului Anexa 6 pct.6B Ord. 1682/14.06.2023)

Nr. bornă	Coordonate		Nr. bornă	Coordonate	
	X	Y		X	Y
1	508126.4564	627638.0339	12	510966.4992	623743.0937
2	509785.4234	626837.4090	13	510966.4992	623743.0937
3	510748.6300	626638.7430	14	510522.8450	624072.8710
4	511419.6881	626567.0377	15	509942.4066	624102.3806
5	512460.5276	626483.7565	16	509632.9758	624538.3817
6	513183.2609	627126.0262	17	508705.4771	624337.5626
7	513412.7806	626395.7758	18	508437.5859	624458.6097
8	513278.8418	625683.3827	19	508185.7021	625367.0584
9	512503.6772	625432.0280	20	508024.8351	626050.4785
10	511965.2374	624624.1866	21	508157.3916	626244.3854
11	511374.9109	624007.2542	22	508111.4659	626914.0891
12	510966.4992	623743.0937	23		

Coordonatele GIS ale planului sunt date și în format shapefile, anexat prezentului memoriu.

V. B. NUMELE ȘI CODUL ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR (pct. B Anexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

Fondul forestier studiat se suprapune parțial (**8 6 2 , 1 4 h a**) cu Parcul Național Călimani. Pe aceeași suprafață se suprapune Situl Natura 2000 ROSCI0019 Călimani Gurghiu și ROSPA0133 Munții Călimani.

V. B.1. SITUL DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ ROSCI0019 – „Călimani Gurghiu”

V. B.1.1. Prezentare generală

Situl Călimani-Gurghiu acoperă cea mai mare parte a celor două masive vulcanice - Munții Călimani și Munții Gurghiului.

Propunerea de constituire a Parcului Național Calimani s-a făcut în anul 1975 de către Centrul de Cercetări Biologice Cluj. Studiul de constituire s-a elaborat în 1976 de Inspectoratul Silvic Județean Suceava, în colaborare cu inițiatorul și la comanda Comisiei de Ocrotire a Monumentelor Naturii.

Parcul s-a declarat prin Ordinul nr. 7/1990 al M.A.P.P.M. (15.300 ha) și s-a oficializat prin legea nr. 5/2000 (24.041 ha) și prin H.G. nr. 230/2003, fiind arie protejată administrată în special pentru protejarea ecosistemelor și recreere, încadrată în categoria a II-a, conform IUCN. Scopul principal pentru care a fost înființat Parcul Național Calimani este cel de conservare a biodiversității florei și faunei, menținerea cadrului geografic natural, a habitatelor naturale. De asemenea se urmărește dezvoltarea durabilă a zonei, astfel încât utilizarea resurselor naturale să nu contravina obiectivului de conservare stabilit prin planul de management al parcului. Se vor crea condiții pentru desfășurarea de activități educaționale, de cercetare științifică și recreere. Pentru proprietarii terenurilor din parc, localnici, sunt permise activități tradiționale cu acordul APNC.

Parcul Național Calimani are o suprafață totală de 24.556 ha și cuprinde următoarele zone:

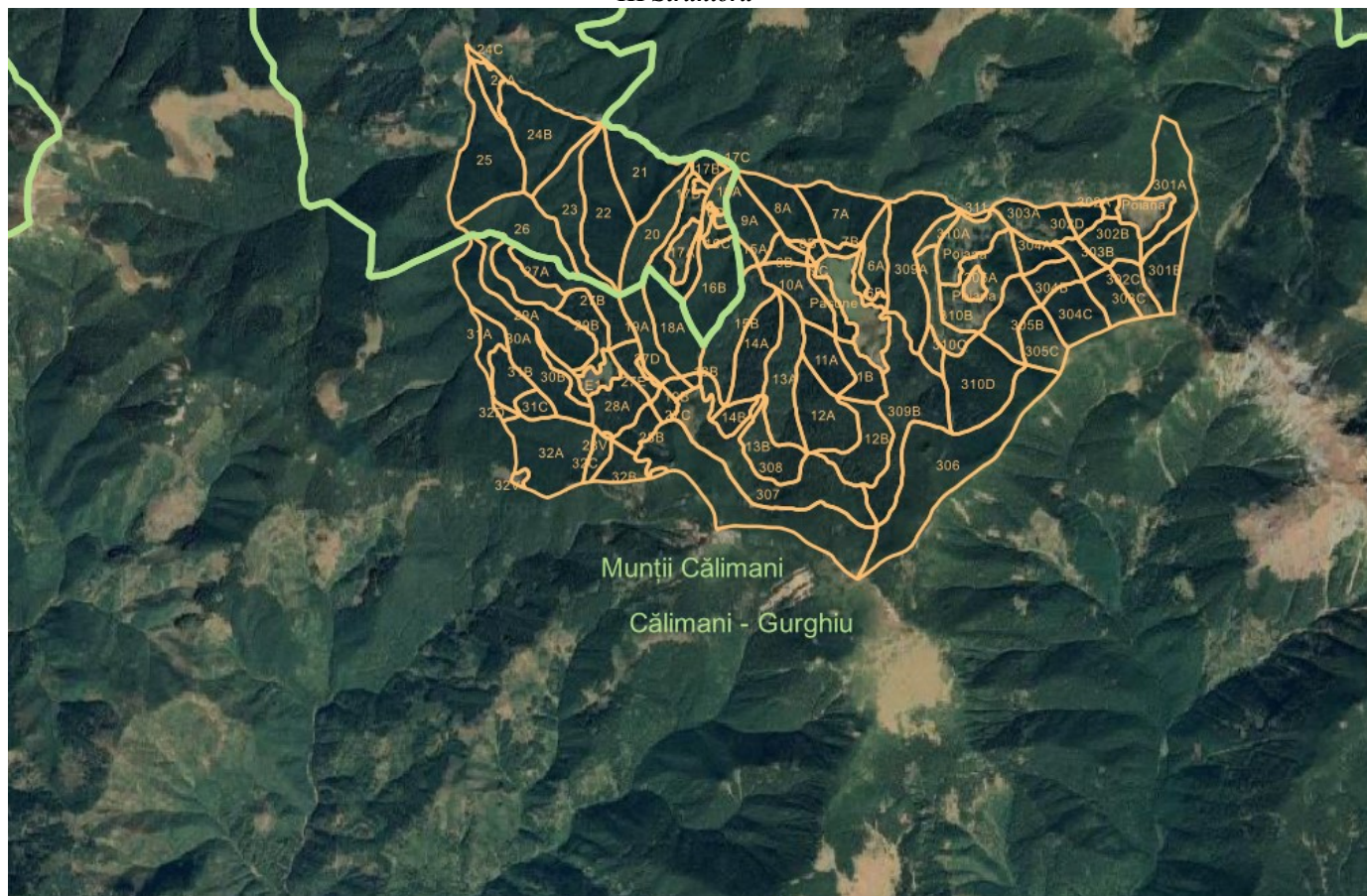
- Zona de protecție integrală în suprafața de 15.681,6 ha;
- Zona de protecție strictă în suprafața de 7.438,0 ha;
- Zona de conservare durabilă în suprafața de 7.747,29 ha;
- Rezervația Științifică de Jnepeniș cu Pinus cembra, categoria Ia I.U.C.N. în suprafața de 384,2 ha;
- Rezervația Lacul Iezer din Calimani, categoria IV I.U.C.N. în suprafața de 322 ha;
- Rezervația geologică 12 Apostoli categoria IV I.U.C.N. în suprafața de 200 ha.

Situl de importanță comunitară ROSCI 0019 Munții Călimani se suprapune peste Parcul Național Munții Călimani și îl depășește limitele.

Conform informațiilor din planul de management al Parcului Național Munții Călimani, situl ROSCI 0019 Munții Călimani are o suprafață de 136.000 ha, desfășurat pe teritoriul județelor Bistrița-Năsăud, Harghita, Mureș și Suceava.

Aria de protecție avifaunistică ROSPA0133 Munții Călimani cuprinde și Parcul Național Munții Călimani, fiind declarat prin Hotărârea de Guvern nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare, care are drept scop protecția și menținerea stării favorabile de conservare a speciilor de păsări de interes comunitar.

Fig. V.B.1.1. Amplasarea fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului UP III Strunioru în cadrul ROSCI0019 Călimani Gurghiu, ROSPA0133 Munții Călimani

Suprafața din fondul forestier al UP III Strunioru, care se suprapune cu aria naturală protejată de interes comunitar, sunt date în tabelul următor:

Nume și cod ANPIC	Suprafața (ha)	Importanță/ Rol	Plan de management și nr. OM prin care a fost aprobat	Decizia/ Nota de aprobare a obiectivelor de conservare ale ANPIC	Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată	Tipuri ecosisteme	Suprapunerea cu alte ANPIC sau AP	Relațiile ANPIC cu alte ANPIC	Alte particularități
ROSCI0019 Calimani Gurghiu	862,14	Comunitară	OMMAP nr. 1143/2007	Decizia președintelui ANANP nr. 156/19.04.2021	Continentală	Forestiere	ROSPA0133 Munții Călimani	-	-

Informațiile privind ANPIC potențial afectate au fost sintetizate în tabelul următor:

Tabelul nr. V. B.1.2 Informații privind ANPIC potențial afectate de PP (Tabel nr 2 pct. B Anexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

Codul și numele ANPIC	Intersectată (Da/Nu)	Obiective de conservare (Da/Nu)	Plan de management (Da/Nu)	ANPIC inclus în Zona de Influență a PP [Da/Nu (justificare)]	ANPIC găzduiește specii de faună care se pot deplasa în zona PP [Da/Nu (justificare)]	ANPIC conectată din punct de vedere ecologic cu zona PP [Da/Nu (justificare)]	Măsuri restrictive din PM/ act normativ /act administrativ
ROSCI0019 Calimani Gurghiu, ROSPA0133 Munții Călimani	DA	DA	DA	DA (fondul forestier se suprapune partial cu ANPIC ROSCI0019 Calimani Gurghiu, ROSPA0133 Munții Călimani)	DA (speciile de interes comunitar se pot deplasa în arboretele din cadrul fondului forestier)	DA (fondul forestier se suprapune în totalitate cu ANPIC ROSCI0019 Calimani Gurghiu, ROSPA0133 Munții Călimani având habitate care se întâlnesc și în restul ariei protejate)	Arboretele din ANPIC au fost încadrate în grupa I funcțională, categoria funcțională 5A (5A - Parcuri Naționale, care cuprinde suprafețe de teren și de ape din fondul forestier, ce păstrează nemodificat cadrul natural de flora și fauna sa, destinate conservării ecofondului și genofondului, cercetării științifice, recreației și turismului, constituite potrivit "Legii privind protecția mediului înconjurător"(T I)

Memoriu de prezentare pentru plan "*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru*"

V. C. PREZENȚA ȘI EFECTIVELE/SUPRAFETELE ACOPERITE DE SPECII ȘI HABITATE DE INTERES COMUNITAR ÎN ZONA PP-ULUI (pct. C Anexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

Habitatele de interes comunitar identificate ca fiind prezente în perimetrul fondului forestier amenajat în cadrul UP III Strunioru suprapus cu ROSCI0019 Calimani Gurghiu și ROSPA0133 Munții Călimani

nr. crt.	Tipuri de habitate de interes comunitar	Suprafața conform PM -ha-	Suprafața conform FS -ha-	Suprafața care intersectează amenajamentul -ha-	Procent din suprafața sitului (conform PM) %
1	9410 Păduri acidofile de <i>Picea abies</i> din regiunea montana – Vaccinio Piceetea	16734,03	16734,03	862,14	43
Total		-	-	862,14	

Habitat 9410 Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană: Vaccinio-Piceetea

Cea mai mare suprafață din parc este ocupată de pădurile de molid, rareori în amestec cu brad, care ocupă 10.512,1 ha - 43%. Acestea îmbracă versanții bazinelor pâraielor: Băuca și Duruitoarea, pe versantul nordic al vârfurilor Călimanul Cerbului, Buciniș și Secu, și cei sudici ai vârfurilor Călimanul Cerbului și Izvorul Călimani, obârșia pâraului Neagra, versanții nordici ai vârfurilor Călimani Izvor, Bradul Ciont și Rețițiș, Dumitrele Mare, Târnița și Păltiniș, Tăieturii și Pârâul cu Pești, precum și versanții estici ai vârfurilor Pietrosul și Haita, respectiv 2.710 Rezervația 12 Apostoli și Lucaciu.

Cele mai întinse și mai compacte suprafețe se întâlnesc în partea nordică a parcului, bazinele pâraului Negrișoara și râului Dorna cu afluenții Prislop, Voroava, Izvoarele Dornei, Gruiu, Tihu II și Strunior. La vest, acestea ocupă suprafețe mai restrânse, în bazinul superior al pâraului Colbu.

În sud, molidișurile pure se întind în continuarea pădurilor de amestec, bazinele superioare ale pâraielor Mijlocu și Tihu, Ilva, Ilișoara Mare și Ilișoara Mică. Aceste păduri sunt identificate, pe baza prelucrării datelor din amenajamentele silvice, cu habitatele: R4203- păduri sud- est carpatice de molid cu *Soldanella hungarica*, R4205-Păduri sud-est carpatice de molid cu *Oxalis acetosella*, R4206-păduri sud-est carpatice de molid și brad, cu *Hieracium rotundatum*, R4207- păduri sud-est carpatice de molid și brad cu *Hylocomium splendens*,

Memoriu de prezentare pentru plan "*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru*"

R4208- păduri sud-est carpatice de molid și brad, cu *Luzula sylvatica*, R4210-Păduri sud-est carpatice de molid *Sphagnum* sp. Pădurile mixte ocupă 3.488,2 ha, suprafață obținută pe baza analizei ortofotoplanurilor, adică 14% din suprafața parcului, fiind cantonate pe versanții sudici ai munților Călimani, respectiv văile pâraielor: Mijlocu, Tihu-în amonte până la confluența pâraielor Tihuleț cu Cătălina, Pietrosu, Negoiu, Ilișoara Mică și Ilișoara Mare.

Include habitatele R4101- Păduri sud- est carpatice de molid, fag și brad cu *Pulmonaria rubra*, R4102- Păduri sud- est carpatice de molid, fag și brad cu *Hieracium rotundatum* și R4211 Păduri sud-est carpatice de molid și brad cu *Pulmonaria rubra*.

Pe lângă speciile dominante: *Picea abies*, *Abies alba* și *Fagus sylvatica*, în compoziția arboretelor mai apar, în funcție de tipul de habitat, *Acer pseudoplatanus*, *Acer platanoides*, *Tilia cordata* și *Fraxinus excelsior*.

Jnepenișurile ocupă arii întinse, puțin fragmentate, pe o suprafață totală de 1.643,26 ha, aproximativ 7% din suprafața parcului, în etajul subalpin și alpin. Au fost cartate separat față de suprafețele cu smirdar, datorită foarte buneii evidențieri a acestuia pe ortofotoplanuri.

Cu toate acestea, un procent mic din această suprafață reprezintă o zonă de trecere la pajiștile subalpine și alpine în care *Rhododendron myrtifolium* este prezent.

Jnepenișurile se prezintă ca o bandă, foarte puțin întreruptă, de-a lungul crestei vulcanice și a laturii vestice a Călimanilor, pornind dinspre Călimanul Cerbului, la est, și continuând cu Călimani Izvor, Bradul Ciont, Rețițiș, Pietricelul, Pietrosul, urcând la nord până spre Măierîș și continuând la vest pe sub Gruiu, Ruscii, Ciungetu, Curmătura Tihului, Strunior, încheindu- se cu vârfurile Bistricior și Piatra Zurzugău.

Existența pădurilor naturale compacte pe mari întinderi (peste 100 000 ha) a contribuit la apariția unei diversități biologice remarcabile și reprezentative pentru munții vulcanici din Carpați.

Având așezări umane, doar în defileul Mureșului, arealul nu a fost alterat semnificativ de activitatea antropică și s-a păstrat diversitatea naturală a habitatelor și a speciilor.

În această regiune există una dintre cele mai importante populații și centre genetice pentru carnivore din Carpați – urși, lup și râs, respectiv o concentrare semnificativă a speciilor de floră și faună ocrotite prin legea națională și Directivele U.E.

Procentul habitatelor de interes european depășește 95%. Conform Manualul habitatelor sunt 13 habitate, din care 4 de importanta deosebita Directiva Habitatare). 18 specii de pasari, 9 specii de mamifere, 2 de reptile, 5 de pesti (inclusiv *Hucho hucho*), 6 specii de nevertebrate (iclusiv *Rosalia alpina*)si 8 specii de plante sunt de interes comunitar, Directia Habitatare.

Situl este administrat de Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate.

V.C.1. Specii de interes comunitar din sit

Conform formularului standard și a planului de management, situl include următoarele speciile de interes comunitar pentru care a fost declarată aria naturală protejată:

Tabel V.C.1.1.

Specie			Populație							Sit				Populație conform PM aprobat	Stare de conservare conform PM aprobat	
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ.	Calit. date	AIBICI					
						Min.	Max.				CIRIVIP	Pop.	Conserv.	Izolare		
M	1308	<i>Barbastella barbastellus</i> (Liliacul-cârn)			P	600	1000	i	P	G	C	B	C	B		
M	1352*	<i>Canis lupus</i> (Lup)			P	33	38	i	P	G	B	A	C	A		
M	1355	<i>Lutra lutra</i>			P	30	30	i	P	G	C	C	C	B		
M	1361	<i>Lynx lynx</i> (Râs)			P				P		B	A	C	A		
M	1310	<i>Miniopterus schreibersii</i> (Liliacul-cu-aripi- lungi)			P	5	30	i	P	G	C	B	C	B		
M	1323	<i>Myotis bechsteinii</i> (Liliacul-cu-urechi- late)			P	40	60	i	R	G	C	C	B	C		
M	1307	<i>Myotis blythii</i> ()			P				P		C	B	C	B		
M	1321	<i>Myotis emarginatus</i>			P	40	60	i	V	M	C	B	A	C		
M	1324	<i>Myotis myotis</i> ()			P	300	350	i	P	G	C	B	C	B		
M	1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i> ()			P				P		D					
M	1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i> ()			P	1	100	i	P	M	B	C	B	C		
M	1354*	<i>Ursus arctos</i> (Urs)			P	198	198	i	P	M	B	A	C	B		
A	1193	<i>Bombina variegata</i>			P				P		C	B	C	B		
A	1166	<i>Triturus cristatus</i>			P				P		C	B	C	B		
A	2001	<i>Triturus montandoni</i> (Triton carpatic)			P				P		C	B	C	B		
A	4008	<i>Triturus vulgaris</i>			P				P		C	B	B	B		
F	6964	<i>Barbus meridionalis all others</i> ()			P	500000	900000	i	P	G	B	B	C	B		

Memoriu de prezentare pentru plan "Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru"

F	6965	<i>Cottus gobio</i> all others()			P	1000 0	50000	i		P	G	B	B	C	B		
F	4123	<i>Eudontomyzon danfordi</i> (Chiscar)			P	5000 0	10000 0	i		P	G	B	A	C	A		
F	1105	<i>Hucho hucho</i> (Lostrita)			P					V		B	B	B	B		
F	6145	<i>Romanogobio uranoscopus</i> ()			P	1000 0	50000	i		P	G	B	B	C	B		
F	5197	<i>Sabanejewia balcanica</i> (Căra)			P	5000 0	10000 0	i		P	G	B	B	C	B		
I	4012	<i>Carabus hampei</i>			P					P		C	B	B	B		
I	4014	<i>Carabus variolosus</i>			P	10	20	i		R	G	D					
I	1088	<i>Cerambyx cerdo</i>			P					P		B	B	C	B		
I	1086	<i>Cucujus cinnaberinus</i>			P					R		B	B	C	B		
I	6169	<i>Euphydryas maturna</i> ()			P					P	DD	C	B	C	B		
I	6199*	<i>Euplagia quadripunctaria</i> ()			P	3000	4100	i		P	M	C	B	C	B		
I	4036	<i>Leptidea morsei</i>			P	15	30	i		V	G	D					
I	1083	<i>Lucanus cervus</i>			P					R		C	B	C	B		
I	1060	<i>Lycaena dispar</i>			P					R		C	B	C	B		
I	6966*	<i>Osmoderma eremita</i> Complex			P					P	DD	C	B	C	B		
I	4054	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>			P					P		B	B	A	B		
I	1087*	<i>Rosalia alpina</i>			P					P		C	B	C	C		
P	1617	<i>Angelica palustris</i>			P					R		B	B	C	B		
P	4070*	<i>Campanula serrata</i>			P					P		B	B	C	B		
P	1902	<i>Cypripedium calceolus</i>			P					R		C	B	C	C		

V.C.2. Situația distribuției și abundenței speciilor de interes deosebit întâlnite în cuprinsul fondului forestier din sit conform evidențelor custodelui/administratorului

Conform planului de management, starea de conservare a speciilor de floră și de faună pentru care a fost declarată aria naturală protejată este descrisă în cele ce urmează.

Specii de mamifere

În arealul de implementare al planului de amenajare silvică a fondului forestier și în vecinătatea acestuia sunt prezente următoarele mamifere:

Specii de mamifere existente în aria studiată U.P. III Strunioru

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populație
Specii de mamifere			
1.	1352*	<i>Canis lupus</i>	P
2.	1355	<i>Lutra lutra</i>	P
3.	1361	<i>Lynx lynx</i>	P
4.	1355	<i>Lutra lutra</i>	P

Ursus arctos

Ursul brun, este cel mai mare carnivor terestru. Corpul ursului este acoperit cu două tipuri de peri: unii mai lungi, spicul, și un strat de bază, puful, format din peri deși. Culoarea blănii este în general maro și adesea este mai închisă sau chiar neagră pe spate. Vârful perilor lungi poate fi gri deschis. Unii indivizi sunt complet maro, de culoarea ciocolatei. Puii pot avea un guler alb care dispare după primul an de viață. Craniul urșilor este masiv, lung, fruntea bombată, cu bot proeminent și mușchi faciali puternici, în special cei masticatori. Dentiția prezintă modificări specifice omnivorelor, având canini puternici și molari postcarnasieri cu zone mari de contact. Urșii sunt plantigrizi, atingând pământul cu toata laba. Falangele se termină cu gheare lungi de 5-6cm și puternice la labele din față. Ghearele nu sunt retractile.

Animal solitar, relațiile între indivizi, în special adulți, se bazează pe evitarea reciprocă, cu excepția perioadei de împerechere. Ursul poate fi activ atât ziua cât și noaptea, în funcție de condițiile de mediu, abundența hranei și activitatea umană. În cazul acestei specii se manifestă dispersia masculilor, iar suprafața teritoriului unui mascul este mult mai mare decât cel al unei femele. Teritoriile variază în funcție de zonă, accesibilitatea hranei și densitatea populației, observându-se o suprapunere accentuată a teritoriilor, în special în zonele bogate în hrană și cu densități ridicate ale populației de urs.

Lungimea totală corp = 150-165cm femelele, 170-200cm masculii; înălțime la umăr = 90-150cm; greutate medie = 100-200kg, respectiv 150kg femelele, 250kg masculii.

Ursul este un animal omnivor, își satisface până la 85% din necesarul de hrană cu materie vegetală. Datorită gradului ridicat de asimilare și valorii nutritive ridicate, ursul preferă carnea obținută prin prădare, din carcase etc. Datorită dietei ursul brun utilizează diferite tipuri de habitate naturale dar și antropice, fiind un oportunist din perspectiva obținerii hranei. Hrănirea în perioada de toamnă, este esențială pentru supraviețuire, până la sfârșitul toamnei urșii acumulând un strat adipos suficient care să le permită să intre în somnul de iarnă.

Este o specie poligamă. Împerecherea are loc în perioada sfârșitul lunii mai - începutul lunii iulie. După fertilizare, embrionul se dezvoltă până la stadiul de blastocist, apoi dezvoltarea este sistată până la sfârșitul lunii noiembrie, când are loc implantarea și începe dezvoltarea embrionului. Perioada efectivă de gestație este de 6-8 săptămâni, iar femela dă naștere la 1-4 pui. Puii se nasc în bârlog în perioada somnului de iarnă, în lunile ianuarie-februarie, la naștere având în jur de 0,5kg. Puii părăsesc bârlogul în aprilie-mai, și rămân cu femela până în al doilea an de viață. Femela reia ciclul reproductiv după ce puii devin independenți, după circa 2 – 3 ani. Atinge maturitate sexuală la vârste ridicate - la vârsta de 3 - 4 ani, astfel că datele din literatură indică faptul că femelele dau naștere primilor pui la 4-6 ani.

Somnul de iarnă. Durează 3-6 luni, în perioada noiembrie-martie.

Memoriu de prezentare pentru plan "*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru "*

Longevitate. În mediul natural poate trăi peste 20 de ani - 25-30 de ani, iar în captivitate până la 50 de ani.

Perioade critice:

- decembrie - aprilie: deranjul bârloagelor în timpul somnului de iarnă
- martie-iunie: deranjul mamei în bârlog când sunt puii prea mici, aceasta părăsește bârlogul și puii mor
- mai - iunie: când puii părăsesc bârlogul, în zonele cu densități prea mari, există riscul ca puii să fie omorâți de masculi care vor să se împercheze.

Puii pot să mai cadă pradă urșilor în cazul în care mama lor este tânără și nexperimentată, sau în perioadă când mama părăsește puii, respectiv anul II de viață / mai-august.

Numărul mediu minim de exemplare estimat pentru urs în cadrul sitului Natura 2000 ROSCI00019 Călimani Gurghiu este de 198 exemplare. Specia este bine reprezentată în cuprinsul ariei protejate, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă. Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului, însă se pot observa unele zone punctuale în care habitatul este întrerupt de activități antropice - infrastructura de transport rutieră și zone construite în interes turistic și recreativ, dar aceste zone nu au un impact semnificativ în fragmentarea habitatelor specifice, la nivelul ariilor protejate. La momentul actual pe suprafața ariei protejate sunt implementate măsuri de management cinegetic - realizate de gestionarii fondurilor cinegetice - asupra speciei, pentru a menține echilibru natural și pentru a prevenii pagube și conflicte produse de speciei. Principalele acțiuni de management cinegetic sunt: reducerea numerică prin vânatoare, realizată în condițiile legale, administrare de hrană complementară, asigurarea hrană naturală prin culturi cinegetice și pază în vederea combaterii braconajului. Distribuția speciei *Ursus arctos* este relativ uniformă pe toată suprafața ariei protejate.

Canis lupus

Lupul este cel mai mare membru al familiei *Canidae*, exceptând câteva rase de câini domestici. Prezintă dimorfism sexual, masculul fiind de talie mai mare. Lupii din Europa au culoarea dominantă cenușie. Urechi relativ mici și ridicate. Dentiția completă, având 42 de dinți, premolarul 4 și molarul 1 deosebit de bine dezvoltati, iar caninii pot atinge 35mm. Coada relativ lungă și stufoasă. Animale digitigrade, calcă pe pernițele degetelor și au unghii puternice neretractile.

Lupii trăiesc în haicuri cu o ierarhie puternică. Haicul este o unitate familială care este compusă de obicei din doi sau mai mulți adulți, puii perechii conducătoare și supraviețuitorii puilor din anul precedent.

Date biometrice: Lungimea totală corp = 110-150cm - 137-152cm femelele, 127-164cm masculii; greutate = 35-60kg - 18-55kg femelele, 20-70kg masculii.

Hrana: Lupii sunt aproape exclusiv carnivori. Principala pradă este formată însă din ungulate. În centrul și estul Europei prada este constituită în special din cerb, căprior, mistreț, dar și capră neagră și alte vertebrate mai mici. Uneori consumă nevertebrate, fructe, carcase, și produce pagube șeptelului.

Reproducere: Este monogam, se reproduce o dată pe an - în general o singură pereche de adulți, perechea alfa/haic. Perechile de lupi se formează în perioada decembrie-februarie, perechea conducătoare se păstrează mai mulți ani, dacă nici unul dintre parteneri nu dispare. Împerecherea are loc în luna februarie. Perioada de gestație este de 9 săptămâni, 62-64 de zile, după care femela fată 3-8 pui, orbi în primele 10- 14 zile. Pentru fătare lupoaița își pregătește un culcuș bine adăpostit, în locuri greu accesibile, în crăpături de stânci, în găuri, în vizuini de viezure lărgite etc., care este amplasat întotdeauna în apropierea unei surse de apă. Puii sunt îngrijiți aproape în exclusivitate de femelă în primele 3 săptămâni, urmând ca până la 45 de zile să fie hrăniți cu hrana regurgitată de membrii familiei, și ulterior cu carne adusă de aceștia. Dispersia puilor are loc la vârsta de 1 -3 ani, și ating maturitatea sexuală în medie la vârsta de 2-3 ani.

Longevitate: Mortalitatea este ridicată în primul an de viață. În mediul natural pot trăi 7-8 ani sau chiar 10 ani.

În captivitate pot trăi până la 15 ani.

Perioade critice: aprilie - iulie: perioada de naștere și creștere a puilor

Numărul mediu minim de exemplare estimat pentru lup în cadrul sitului Natura 2000 ROSCI00019 Călimani Gurghiu este estimat la 33 - 38 exemplare care alcătuiesc 8 sau 9 haite.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul ariei protejate, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă.

Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului, însă se pot observa unele zone punctuale în care habitatul este întrerupt de activități antropice - infrastructura de transport rutieră și zone construite în interes turistic și recreativ, dar aceste zone nu au un impact semnificativ în fragmentarea habitatelor specifice, la nivel de arii naturale protejate.

La momentul actual pe suprafața ariei protejate sunt implementate măsuri de management cinegetic, realizate de gestionarii fondurilor cinegetice, asupra speciei, pentru a menține echilibru natural și pentru a preveni pagube și conflicte produse de specie. Principalele acțiuni de management cinegetic sunt: reducerea numerică prin vânătoare, realizată în condițiile legale și pază în vederea combaterii braconajului. Distribuția speciei *Canis lupus* este relativ uniformă pe toată suprafața ariei protejate în fondul forestier. Ținând cont de etologia speciei și de locațiile de prezență identificate în zonele forestiere, se consideră că specia utilizează această zonă, mai ales în perioada când sunt stânele la munte și în timpul trecerii dintr-un bazinet în altul, când își verifică teritoriul.

Lynx lynx

Felină de talie mijlocie, cu picioare relativ lungi, coadă scurtă, capul rotund, gâtul scurt, urechile ascuțite terminate cu un smoc de păr. Blana, cu excepția abdomenului care este alb-gălbui, este galben-roșcată, cu pete ruginii de la închis spre negru, mai mult sau mai puțin evidențiate. Urechile sunt terminate cu smocuri de peri lungi și negri, părul mai lung de pe maxilarul inferior atârând în forma de favoriți, iar coada având vârful negru. Prezintă gheare retractile, ce pot ajunge până la 4cm. Maxilarele sunt scurte și prezintă 28 de dinți. Animale solitare, cu excepția perioadei de înmulțire, teritoriale. Teritoriile individuale sunt marcate cu secreții ale glandelor, urină și excremente. Teritoriile femelelor sunt de obicei mai mici decât cele ale masculilor: între 80-500km² teritoriul femelelor și între 120-1800km² al masculilor.

Date biometrice: Lungimea corpului = 80-120cm. Lungimea cozii până la 20cm, înălțime la greabăn = 50-60cm, greutatea = 20-27kg pentru masculi și respectiv 16-20kg pentru femele.

Hrana: Exclusiv carnivor, dieta variază în funcție de speciile pradă existente, consumând animale de talie medie și mijlocie. Cele mai întâlnite în dieta râsului sunt unghiulele de mărime medie și mică, căprior și capră neagră, dar o parte importantă din hrana sa e reprezentată de cerb, iepuri și păsări.

Reproducerea: Sezonul de împerechere este în perioada sfârșitul lunii februarie - mijlocul lunii aprilie, perioada de gestație este de 67-74 de zile. Femela dă naștere la 1-5 pui, în general 2-3 pui, pe care îi alăptează până la vârsta de 4 luni. Puii stau cu femela până la vârsta de 10 luni, când devin independenți. Maturitatea sexuală este atinsă de femele la vârsta de 2 ani, iar de masculi la vârsta de 3 ani.

Longevitate: În mediul natural poate trăi până la 17 ani, iar în captivitate până la 25 de ani. Perioade critice: martie - iulie: Perioada de naștere și creștere a puilor.

Numărul mediu minim de exemplare estimat pentru râs în cadrul sitului Natura 2000 ROSCI00019 Călimani Gurghiu conform studiului de fundamentare a planului de management populația speciei în sit este estimată la 24 - 36 exemplare. Specia este bine reprezentată în cuprinsul ariei protejate, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă. Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului, însă se pot observa unele zone punctuale în care habitatul este întrerupt de activități antropice, dar aceste zone nu au un impact semnificativ în fragmentarea habitatelor specifice, la nivel de arii naturale protejate.

La momentul actual, pe suprafața ariei protejate sunt implementate măsuri de management cinegetic, realizate de gestionarii fondurilor cinegetice. Principalele acțiuni de management cinegetic sunt: menținerea speciilor pradă la un nivel corespunzător, care să servească ca și sursă de hrană pentru râs, precum și pază în vederea combaterii braconajului. Distribuția speciei *Lynx lynx* este strict legată de zonele forestiere din cadrul ariei protejate și se constată o distribuție relativ uniformă în cadrul ariei naturale protejate.

Specii de amfibieni și reptile prezente pe suprafața Amenajamentului Silvic

În arealul de implementare al planului de amenajare silvică a fondului forestier și în vecinătatea acestuia sunt prezente următoarele specii de amfibieni și reptile:

Specii de amfibieni și reptile existente în aria studiată

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populație
Specii de amfibieni și reptile			
1.	1193	<i>Bombina variegata</i>	C
2.	2001	<i>Triturus montandoni</i>	P

1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burtă galbenă)

Descrierea speciei, mediului său natural și a biologiei speciei

Morfologie: habitus mai puternic și mai îndesat decât *B. bombina*, în general lungimea medie a adulților rar depășește 5cm. Capul mai lat decât lung, botul rotunjit cu limba circulară, imobilă, aderentă la planșul bucal. Ochii mari cu pupila cordiformă, timpanul nu este vizibil. Dacă se îndoaie picioarele în unghi drept față de axul corpului articulațiile tibio-tarsale se ating, iar tibia e egală cu femurul. Grosimea pielii este în medie 296,6 microni, mai mare decât la *B. bombina*, datorită faptului că este mai terestră. Pielea este verucoasă, fiind acoperită de negi mari, ascuțiți, înconjurați de numeroși negi, mai mici. Negii prezintă spini. Masculii au în general corpul mai scurt decât femelele. Membrele lor anterioare sunt mai groase, iar în timpul împerecherii apar calozități nupțiale închise la culoare pe partea internă a degetelor și a brațului. Masculul nu are saci vocali (Fuhn, 1960; Cogălniceanu et al., 2000).

Colorit: dorsal este cenușiu închis, pământiu sau măsliniu pătat cu negru. De obicei, are o pereche de pete deschise între umeri și o singură pată la mijlocul spatelui. Ventral este marmorat, cu pete galbene pe fond negru sau gri închis, foarte rar cu puncte albe. Petele galbene sunt cel mai adesea unite și ocupă peste 50% din colorația ventrală (spre deosebire de *B. bombina* la care predomină pigmentul închis). Petele există și pe membre; există pată palmară care se întinde pe primul deget până la vârful, vârful degetelor fiind întotdeauna galbene (Fuhn, 1960; Cogălniceanu et al., 2000).

Mediu natural

Habitat: *B. variegata* ocupă regiunile de deal, colinare și montane, de la 150 m până la aproape 2000 m (în Munții Retezat). Se produce o separare ecologică a celor două specii, *B. bombina* ocupând exclusiv șesul (Ghira et al., 2003). Este mai puțin pretențioasă în alegerea habitatului, fiind găsită în bălți și băltoace temporare sau permanente, atât curate cât și poluate, chiar și cu concentrații mari de hidrogen sulfurat sau săruri (www.amphibiaweb.org), cu sau fără vegetație, mlaștini, pâraie cu curs mai lin, izvoare, inclusiv în apa strânsă în urme de roți. Este printre primele specii de amfibieni ce ocupă zonele deteriorate de activitățile umane (Cogălniceanu et al., 2000). Pe perioadele de secetă se ascunde în locuri umede până ce ploile refac bălțile (Fuhn, 1960).

Activitate: specie euritopă, are un mod de viață atât diurn cât și nocturn. Este atât acvatică, cât și terestră, capturând prada prin vegetația ierboasă. O întâlnim adesea plutind la suprafața apei în plin soare, iar când simte primejdie se afundă repede în mlaștă sau înoată repede spre altă locație (Fuhn, 1960). Este o broască activă și sociabilă, multe exemplare fiind găsite împreună în suprafețe mici de apă, în anumite locații prielnice, densitatea ajungând la un specimen pe 0.02m² (Arnold și Burton, 1978; www.amphibiaweb.org).

Reproducere: preferă, de obicei, bălțile temporare, cu densitate mică de prădători și concurenți, puțin adânci, însoțite și în consecință cu o temperatură medie mai ridicată care permite o metamorfoză mai rapidă. Este o specie oportunistă, reproducerea având loc atunci când condițiile permit acest lucru. În anii ploioși, favorabili reproducerii, o pereche poate depune sute de ouă, diseminate în timp și spațiu, valorificând pentru reproducere orice ochi de apă și asigurând astfel condiții bune de supraviețuire pentru larve. Indivizii sunt apți pentru reproducere cel mai frecvent după două – trei iarni. Reproducerea începe în general mai târziu decât la specia *B. bombina*, de obicei prin mai și se întinde pe întreg sezonul activ (Barandun și Reyer, 1997 a și b; Cogălniceanu et al., 2000; Hartel, Nemes, Mara, 2007).

Bălțile folosite pentru reproducere sunt dominate numeric de masculi. Este o specie teritorială, masculii mai puternici ocupând locurile mai adânci și cu mai puțină vegetație, deci mai sigure în ce privește completarea metamorfozei. Marcarea teritoriului se face sonor și prin valuri concentrice pe care le face cu membrele anterioare, iar teritoriul poate avea o rază de 0.5-0.75 m (Seidel, 1999). Masculii nu cântă sincronizat. Frecvența sunetelor emise este mai mare decât la *B. bombina* (580 Hz) și rata lor mai ridicată (95/min) (Sanderson et al., 1992).

Împerecherea se face prin amplex lombar. Ouăle protejate de învelișul lor gelatinos sunt depuse în mici grămezi sau izolat fixate de plante acvatică sau sunt lăsate să cadă la fund (Fuhn, 1960). Ponta conține 45-100 ouă depozitate porționat (www.amphibiaweb.org). Metamorfoza durează în jur de 61 – 63 de zile, la temperatura medie de 20°C. Larvele au în jur de 6 – 7 mm la eclozare și pot atinge până la 45 mm. Se deosebesc de larvele de *B. bombina* prin faptul că nu au dungile longitudinale de culoare deschisă și au coada mai scurtă, fin reticulată, cu pete mici închise la culoare (Rafinska, 1991). În același timp și aceleași locații, poate fi observată specia în diverse stadii ale reproducerii, de la adulți aflați în amplexus, până la ouă și mormolocii parcurgând metamorfoza.

Apărare: în tegument există glande care secretă polipeptide toxice din clasa bombesinelor, iar ca măsură de avertizare este coloritul aposematic al abdomenului. Când este atacat, animalul ia o anumită postură numită "unken reflex", la fel ca la *B. bombina*. De asemenea, dacă atacul continuă, poate secreta în exces substanțe toxice, iritante, cu aspect de spumă albă (Arnold și Burton, 1978; Bajger, 1980).

Perioade critice: Lunile de primăvară și vară în care au loc reproducerea și metamorfoza, precum și perioadele de secetă, în care suprafețele acvatice se reduc.

Specia este prezentă pe tot cuprinsul ariei protejate în bălți temporare, șanțuri cu apă, urme de *vehicule, zone mlăștinoase și lacuri, toate cu suprafețe variabile, pe toată suprafața ariei protejate*. A fost identificată în aproximativ 200 de habitate acvatice, într-un număr aproximativ de 1000 de adulți.

2001 *Triturus montandoni*

Descrierea speciei, mediului său natural și a biologiei speciei

Morfologie: Femela ajunge până la 11cm, masculul este mai mic. Fruntea prezintă 3 șanțuri longitudinale. Prezintă muchii tegumentare bine dezvoltate pe laturile spatelui. Masculii nu au creastă. În perioada acvatică, coada masculului prezintă un filament terminal iar cloaca este neagră, mare și umflată. Femela are o cloacă mică, galbenă. Este ușor de observat când se ridică la suprafața apei pentru a respira, dar este greu de diferențiat față de *Triturus vulgaris*.

Colorit: Coloritul marmorat al speciei este caracteristic. Abdomenul speciei este portocaliu, galben, nepătat. Prezintă o dungă gălbuie, albă-străvezie la marginea inferioară a cozii.

Reproducere: Femela depune ouăle individual, lipindu-le de vegetația sau obiectele din apă. Poate depune peste 100 de ouă. Larvele la eclozare au 6-7mm, la metamorfozare 25-35mm. Maturitatea sexuală o atinge în al 3-4-lea an.

Perioade critice: Lunile de primăvară și vară în care au loc reproducerea și metamorfoza.

Specia este prezentă în bălți temporare, șanțuri cu apă, urme de vehicule, zone mlăștinoase și lacuri, toate cu suprafețe variabile, pe toată suprafața ariei naturale protejate din zona montană, în intervalul altitudinal 670-1267m, inclusive pe suprafața amenajamentului.

Specii de pești prezente pe suprafața Amenajamentului Silvic

În arealul de implementare al planului de amenajare silvică a fondului forestier sunt prezente următoarele specii de pești:

Specii de pești existente în aria studiată U.P. III Strunioru

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populație
Specii de pești, amfibieni și reptile			
1.	1138	<i>Barbus meridionalis</i>	P
2.	1163	<i>Cottus gobio</i>	P

1163 *Cottus gobio* (zglăvoacă)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: zglăvoaca trăiește exclusiv în apele de munte, reci și bine oxigenate, în general în râuri și pârâuri și rar în lacuri de munte. Stă sub pietre, în locurile cu apă mai puțin adâncă și relativ înceată, adesea spre mal sau în brațele laterale. Este un pește puțin mobil, strict sedentar, nu întreprinde migrații. Hrana constă din larve de insecte, amfipode, icre și puiet de pește.

Perioada de reproducere este în martie-aprilie. Masculii sapă un adăpost pentru depunerea icrelor sub stânci bine fixate în albie. Femela depune 400 de icre sau chiar mai multe. Masculii păzesc pontă până la eclozare. După 20-30 de zile, în funcție de temperatura apei, alevinii eclozează. Aceștia sunt la început semipelagici.

Distribuție: zglăvoaca este o specie nativă în: Austria, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Croația, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Lichtenstein, Macedonia, Moldova, Muntenegru, Olanda, Norvegia, Polonia, România, Federația Rusă, Serbia, Slovacia, Slovenia, Suedia, Elveția și Ucraina.

Cottus gobio are o răspândire largă în apele de munte ale României, sectorul său fiind însă unul bine delimitat din punctul de vedere al zonării acestor râuri. Cu excepția râurilor afectate antropic arealul acestei specii nu a cunoscut modificări substanțiale în ultimii zeci de ani.

În România zglăvoaca este răspândită cu precădere în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Vișeu, Iza, Someșul Mare, Sălăuța, Bistrița transilvăneană, Șieu, Someșul Cald și Rece, afluenții Someșului, Crasna, Beretău, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, Mureș, Lăpușna, Arieș, Iara, Târnava Mare, Ampoi, Sebeș, Strei, Râul Mare, Bega, Timiș, Mistral Mărului, Bârzava, Nera, Șopotul Nou, Beiu, Cerna, Dunăre, Jiu, Tismana, Motru, Olt, Apa Neagră, Bârsa, Valea Sâmbetei, Lotru, Topolog, Argeș, Vâlsan, Râul Doamnei, Râul Târgului, Argeșel, Dâmbovița, Ialomița, Siret, Suceava, Moldova etc.

Efective populaționale: în România populația de mreață vânată a fost evaluată la 100.000 – 500.000 indivizi în perimetrul regiunii biogeografice alpină și la 10.000 – 50.000 de indivizi în perimetrul regiunii biogeografice continentală.

Relevanța sitului pentru specie:

În cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0019 Călimani Gurghiu specia *Cottus gobio* se află în arealul natural de distribuție, prezența ei fiind cunoscută de peste un secol.

Prezența speciei este determinată de prezența condițiilor specifice/caracteristice de habitat și de starea favorabilă a resurselor trofice.

Absența speciei se datorează modificărilor naturale și/sau antropice a condițiilor de habitat, prin prezența barierelor artificiale și/sau naturale, în fiecare vale/bazin hidrografic din cadrul ariei naturale protejate. Categoriile cele mai importante de barieră antropice identificate în situl de interes sunt: praguri de fund, devieri, captări și microhidrocentrale.

Prezența ei de multe ori este împiedicată de barieră - praguri de fund, baraje, captări, peste care specia nu trece. Din acest motiv specia este foarte sensibilă la prezența barierelor, care pe termen scurt sau lung, vor conduce la dispariția speciei din majoritatea apelor de munte. Râurile care nu sunt afectate semnificativ de barieră majore trebuie conservate, iar în cazul apelor afectate trebuie facilitată migrația speciei.

Este o prezență scăzută, însă trebuie menționat faptul că majoritatea apelor curgătoare nu sunt habitate optime pentru *Cottus gobio*, deoarece specia preferă secțiunea de mijloc sau partea inferioară a râurilor de munte.

Memoriu de prezentare pentru plan "*Amenajamentul fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Tiha Bârgăului – UP III Strunioru "*

Suprafața sitului pe partea examinată include porțiunile superioare - zona păstrăvului, în cazul majorității apelor curgătoare. Se poate remarca faptul că în majoritatea cazurilor specia a fost identificată în apropierea limitei ariei protejate, sau chiar în afara acestuia.

În cadrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - rea.

V. D. LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE (pct. D Anexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

Deoarece fondul forestier studiat se suprapune parțial peste aria protejată există o legătură directă între Planul de management și amenajamentul silvic și, prin urmare, este necesar ca după elaborarea și aprobarea Planului de management, prevederile amenajamentului să fie puse în acord cu prevederile Planului de management.

VI. DESCRIEREA TUTUROR EFECTELOR SEMNIFICATIVE POSIBILE ASUPRA MEDIULUI ALE PROIECTULUI

VI. A. SURSE DE POLUANȚI ȘI INSTALAȚII PENTRU REȚINEREA, EVACUAREA ȘI DISPERSIA POLUANȚILOR ÎN MEDIU

- a. Protecția calității apelor – nu există evacuări directe de ape tehnologice, uzate. Nu există riscul afectării calității solului și a pânzei de apă freatică. Din contra, îngrijirea și menținerea pădurii contribuie atât la reținerea apei, cât și la menținerea pânzei freactice la o anumită adâncime și a scurgerilor solide la un nivel redus.
- b. Protecția aerului – singurele surse de emisii în atmosferă le pot constitui cele produse de motoarele cu ardere internă ale utilajelor cu care se execută lucrările de recoltare și colectare a materialului lemnos. Aceste emisii pot fi considerate ca ne semnificative deoarece utilajele acționează pe perioade scurte (1-15 zile), la intervale de timp relativ mari (1-2 ori în 10 ani - perioada de aplicare a amenajamentului). În concluzie, se poate afirma că valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici din activitățile specifice de gospodărire a pădurilor se încadrează în limitele admise.
- c. Protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor – activitățile silvice specifice nu prezintă un impact în afara zonei de lucru – locuințele, în marea majoritate a cazurilor, sunt situate la distanțe apreciabile.
- d. Protecția împotriva radiațiilor – nu este cazul.
- e. Protecția solului și a subsolului – activitățile specifice sectorului silvic nu produc factori poluatori pentru solul și subsolul zonei de activitate. Toate prevederile amenajamentului au fost adoptate cu luarea în considerare a protecției solurilor.
- f. Protecția ecosistemelor terestre și acvatică – una din principalele sarcini ale amenajamentului este aceea de a proteja ecosistemele existente. Toate măsurile de gospodărire au la bază principiul continuității pădurii, continuitate care asigură protecția fondului forestier în totalitate lui, implicit a ecosistemelor existente în fondul forestier sau în preajma acestuia. Mai mult decât atât, amenajamentul prevede măsuri pentru refacerea acelor ecosisteme forestiere care necesită acest lucru.
- g. Protecția așezărilor umane și a altor obiective de interes public – fondul forestier nu se învecinează cu așezări umane totuși are o influență indirectă pozitivă asupra acestora prin obiectivele avute în vedere în cadrul amenajamentului silvic: protecția solurilor și apelor.
- h. Prevenirea și gestionarea deșeurilor generate – deoarece activitatea de prelucrare a materialului lemnos recoltat se face în centre specializate, în zona de aplicare a prevederilor amenajamentului nu se pot crea probleme legate de gestionarea deșeurilor.
- i. Gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice rezultate – nu este cazul.

VI. B. UTILIZAREA RESURSELOR NATURALE, ÎN SPECIAL A SOLULUI, A TERENURILOR, A APEI ȘI A BIODIVERSITĂȚII

În vederea satisfacerii obiectivelor social-economice și ecologice stabilite pădurii în ansamblul său, s-a realizat, în conformitate cu prevederile din „Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare, zonarea funcțională a arboretelor și a terenurilor destinate împăduririi, pe grupe, subgrupe și categorii funcționale cu scop de producție și/sau protecție. Principalele efecte de protecție îndeplinite de arborete sunt:

- păduri cu funcții de protecție a apelor, funcții predominant hidrologice;
- păduri cu funcții de protecție a terenurilor și solurilor, funcții predominant pedologice;
- păduri cu funcție de protecție obiective turistice;
- păduri cu funcții de protecție a căilor de comunicație de interes turistic șosele turistice de importanță deosebită, internațională și națională;
- păduri de interes științific, ocrotire a genofondului și ecofondului forestier și a altor ecosisteme cu elemente naturale de valoare deosebită.

Repartiția suprafețelor pe grupe și categorii funcționale este redată în cele ce urmează:

Tabelul VI.B.1.

Grupa, subgrupa și categoria funcțională		Suprafața	
Cod	Denumirea	ha	%
Grupa I – Păduri cu funcții speciale de protecție			
1.2A	Păduri situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35° (TII)	10.27	1
1.2I	Pădurile situate pe terenurile cu înmlăștinare permanentă (T II)	0.87	-
1.5L	Pădurile constituite în zone de protecție (zone tampon) a rezervațiilor din parcurile naționale și a altor rezervații (T II)	214.66	20
1.5A	Parcuri Naționale, care cuprinde suprafețe de teren și de ape din fondul forestier, ce păstrează nemodificat cadrul natural de flora și fauna sa, destinate conservării ecofondului și genofondului, cercetării științifice, recreației și turismului, constituite potrivit “Legii privind protecția mediului înconjurător”(T I);	862.14	79
TOTAL GRUPA I		1087.94	100
TOTAL U.P. I		1087.94	100

În unitatea de producție III Strunioru, suprafața fondului forestier se suprapune parțial (862,14 ha) cu Parcul Național Călimani. Pe aceeași suprafață se suprapune Situl Natura 2000 ROSCI0019 Călimani Gurghiu și ROSPA0133 Munții Călimani, încadrate în secundar în grupa funcțională 1.5N. Zona tampon a parcului Național Călimani s-a încadrat în SUP M, ca și zona tampon, 1.5L.

În linii mari, aceste efecte de protecție vor fi urmărite și în viitorul apropiat, adică în primele decenii de amenajare.

VII. DESCRIEREA ASPECTELOR DE MEDIU SUSCEPTIBILE A FI AFECTATE ÎN MOD SEMNIFICATIV DE PROIECT

Zona planului analizat ce se suprapune cu Situl Natura 2000 ROSCI0019 Călimani Gurghiu suprapus cu ROSPA0133 Munții Călimani și Parcul National Călimani face parte din zona de protecție integrală. În aceste păduri sunt interzise, prin lege, recoltarea de masă lemnoasă inclusiv tăieri de igienă și de îngrijire, precum și alte activități care ar putea dereglă echilibrul ecologic dinamic (pășunatul, turismul, recoltarea de fructe de pădure, etc.). Asemenea activități pot fi întreprinse numai în baza cercetărilor de specialitate aprobate de Comisia Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române.

Bioprotecția în cadrul acestor păduri constă în:

- asigurarea echilibrului ecologic dinamic al ecosistemelor naturale;
- interzicerea cu desăvârșire a pășunatului, turismului, fertilizărilor și combaterilor chimice.

Fiind organizate în regim de ocrotire integrală, aceste păduri satisfac în bune condiții și alte funcții: hidrologice, cinegetice, antierozionale și asigură conservarea diversității biologice.

Prin această rezevație se asigură o bogată diversitate biologică și o valorificare durabilă a componentelor sale.

Trebuie menționat că, în situl de importanță comunitară, ca și în vecinătatea acestuia, **nu** s-au propus executarea unor proiecte dintre cele enumerate în anexele nr. 1 sau 2 din Legea nr. 292/2018 și nici alte tipuri de lucrări ca cele enumerate mai jos:

- realizarea de construcții;
- stocarea de materiale poluante ;
- stocarea de deșeuri ;
- activități sau lucrări care să afecteze direct habitatele și speciile protejate ;
- alte activități care să creeze poluare de orice natură.
- lucrări în legătură cu apele (corectare torenți);

Având în vedere cele anterior prezentate, se constată că aplicarea prevederilor amenajamentelor:

- nu duce la reducerea exemplarelor din speciile de interes avifaunistic din zonă și nici la o izolare reproductivă a lor;
- Nu va afecta direct sau indirect zonele de hrănire/reproducere/migrație ale speciilor de interes avifaunistic.
- nu provoacă o deteriorare, o reducere sau o fragmentare a habitatelor. Modul de gospodărire asigură menținerea și conservarea habitatelor, acestea reprezentând unul din obiectivele principale ale amenajamentelor ;
- nu are un impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a sitului de interes comunitar ;
- nu poate produce modificări ale dinamicii relațiilor care definesc structura siturilor de interes comunitar.

Ca atare, având în vedere toate cele anterior prezentate, se poate afirma că **nu** se poate identifica un impact negativ semnificativ, nici direct, nici indirect, atât pe termen scurt cât și pe termen lung. Din contra, impactul planurilor (amenajamentelor silvice) asupra speciilor/habitatelor protejate nu poate fi decât pozitiv, prin conservarea habitatelor respective și menținerea condițiilor favorabile de înmulțire și dezvoltare pentru habitatele și populațiile de faună protejate.

VII.1. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PP-ULUI ASUPRA SPECIILOR ȘI HABITATELOR PENTRU CARE A.N.P.I.C. A FOST DESEMNATĂ (pct. E Anexa 3A Ord.

1682/14.06.2023)

VII.1.1. Identificarea și estimarea impactului (pct. E.1. Anexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

În cazul amenajamentului, aspectele de mediu, respectiv acele activități care pot interacționa cu mediul, sunt lucrările propuse a se executa în perioada de aplicare – 10 ani. Toate aceste lucrări, într-o măsură mai mică sau mai mare interacționează cu mediul iar efectele pot fi favorabile sau nefavorabile, de scurtă sau de lungă durată.

În general, lucrările propuse de amenajament nu pot avea decât un efect benefic asupra habitatelor deoarece legislația și toate principiile/instrucțiunile care stau la baza amenajamentului sunt în concordanță cu dezideratele de mediu.

Acest lucru se confirmă și prin faptul că starea actuală a pădurii, în ansamblul ei, ca rezultat al gospodăririi anterioare pe bază de amenajamente, este bună și foarte bună, motiv pentru care a fost posibilă constituirea de rezervații naturale și situri/arii de interes comunitar, în zona în studiu și în multe alte suprafețe care, peste 65 de ani, au beneficiat de prevederile amenajamentelor silvice.

Lucrările propuse de amenajament, ca de altfel, toate soluțiile tehnice adoptate, au la bază în primul rând o zonare funcțională. Pe baza acesteia, s-a stabilit care păduri sunt supuse regimului de ocrotire integrală sau regimului de conservare deosebită și care sunt destinate protecției și producției. Chiar și în cadrul pădurilor în care este permisă organizarea producției de masă lemnoasă, zona funcțională a intervenit prin aplicarea unor restricții, în raport de funcțiile de protecție atribuite fiecărui arboret în parte, implicat pădurii în ansamblul ei.

VII.2. Identificarea incertitudinilor (conf. pct. E.2. Anexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

Tabelul nr. 7 Incertitudini identificate (conf. Anexa 3A Ord. 1682/14.06.2023)

Componenta	Incertitudini identificate
Descrierea PP	Nu au fost identificate incertitudini legate de localizare, volume de lucrări care să permită cuantificarea efectelor generate în etapa de implementare a PP.
Alte PP	Nu au fost identificate incertitudini legate de alte PP.
Presiuni și amenințări identificate pentru ANPIC	Nu au fost identificate incertitudini.
Localizarea habitatului/ speciei față de PP	Nu au fost identificate incertitudini.
Informații privind valoarea actuală a parametrilor obiectivelor de conservare	Nu au fost identificate incertitudini.
Starea de conservare	Nu au fost identificate incertitudini.
Valoare țintă parametru	Nu au fost identificate incertitudini.
Posibilitatea ca parametru să fie afectat de PP	Nu au fost identificate incertitudini.
Cuantificarea impacturilor	Nu au fost identificate incertitudini.

VII.3. Concluziile referitoare la descrierea și cuantificarea impacturilor precum și motivele pentru care este sau nu necesară continuarea procedurii cu trecerea la etapa studiului de evaluare adecvată (conf. Ord. 1682/14.06.2023 Anexa 3A, pct. E.3)

În cadrul unității de producție/protecție III Strunioru se găsesc 862,14 ha de arborete incluse în zona de protecție integrală a Parcului Național Călimani, constituită conform “Legii nr. 5/2000 privind constituirea ariilor protejate”.

În aceste păduri sunt interzise, prin lege, recoltarea de masă lemnoasă inclusiv tăieri de igienă și de îngrijire, precum și alte activități care ar putea dereglă echilibrul ecologic dinamic (pășunatul, turismul, recoltarea de fructe de pădure, etc.). Asemenea activități pot fi întreprinse numai în baza cercetărilor de specialitate aprobate de Comisia Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române.

Bioprotecția în cadrul acestor păduri constă în:

- asigurarea echilibrului ecologic dinamic al ecosistemelor naturale;
- interzicerea cu desăvârșire a pășunatului, turismului, fertilizărilor și combaterilor chimice.

Fiind organizate în regim de ocrotire integrală, aceste păduri satisfac în bune condiții și alte funcții: hidrologice, cinegetice, antierozionale și asigură conservarea diversității biologice.

Prin această rezervație se asigură o bogată diversitate biologică și o valorificare durabilă a componentelor sale.

Trebuie menționat că, în situl de importanță avifaunistică, ca și în vecinătatea acestuia, **nu** s-a propus executarea unor proiecte dintre cele enumerate în Anexele nr. 1 sau 2 din Legea nr. 292/2018 și nici alte tipuri de lucrări ca cele enumerate mai jos:

- realizarea de construcții ;
- stocarea de materiale poluante ;
- stocarea de deșeuri ;
- activități sau lucrări care să afecteze direct habitatele și speciile protejate ;
- alte activități care să creeze poluare de orice natură.
- lucrări în legătură cu apele (corectare torenți);

Având în vedere cele anterior prezentate, se constată că aplicarea prevederilor amenajamentelor:

- nu duce la reducerea exemplarelor din speciile de interes comunitar din zonă și nici la o izolare reproductivă a lor;
- Nu va afecta direct sau indirect zonele de hrănire/reproducere/migrație ale speciilor de interes comunitar.
- nu provoacă o deteriorare, o reducere sau o fragmentare fizică a habitatelor. Modul de gospodărire asigură menținerea și conservarea habitatelor, acestea reprezentând unul din obiectivele principale ale amenajamentelor ;
- nu are un impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a sitului de interes comunitar din moment ce printre obiectivele amenajamentului sunt cele de monitorizare și menținere sau îmbunătățire a stării de conservare a habitatelor forestiere;
- nu poate produce modificări ale dinamicii relațiilor care definesc structura siturilor de interes comunitar.

Un lucru foarte important îl constituie faptul că prin conservarea habitatelor de pădure protejate prin siturile din rețeaua ecologică „Natura 2000” (aspect avut în vedere la realizarea amenajamentelor), se realizează și o protecție și respectiv o conservare a habitatelor vecine, protejate sau nu.

Soluțiile tehnice cuprinse în amenajamentul silvic sunt realizate în conformitate cu Normele tehnice și țin seama de realitățile din teren, ca urmare se poate estima că impactul cumulativ a lucrărilor silvice prevăzute în amenajament asupra integrității sitului Natura 2000 existent este **nesemnificativ**.

Ca atare, având în vedere toate cele anterior prezentate, se poate afirma că **nu** se poate identifica un impact negativ semnificativ, nici direct, nici indirect, atât pe termen scurt cât și pe termen lung. Din contră, impactul PP (amenajamentul silvic) asupra speciilor/habitatelor protejate nu poate fi decât pozitiv, prin conservarea habitatelor respective și menținerea condițiilor favorabile de înmulțire și dezvoltare pentru habitatele și populațiile de faună protejate.

VIII. PREVEDERI PENTRU MONITORIZAREA MEDIULUI

Măsurile propuse pentru reducerea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar vor fi permanent monitorizate în vederea aplicării lor corecte, complete și la timp.

Monitorizarea va avea ca scop următoarele:

- urmărirea felului în care se respectă prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se pun în practică prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se respectă legislația de mediu cu privire la poluare și nu numai.

În aceste condiții se propune realizarea următoarelor acțiuni de monitorizare:

- realizarea unui inventar calitativ și cantitativ al speciilor de interes comunitar din zona PP prin parcurgerea unor trasee de probă, minim trei, ce se vor păstra de la un an la celălalt.

IX. LEGĂTURA CU ALTE ACTE NORMATIVE ȘI/SAU PLANURI / PROGRAME /STRATEGII/ DOCUMENTE DE PLANIFICARE

A. La întocmirea amenajamentului silvic (PP), s-au luat în considerare prevederile din :

- Legea 46/2008 – Codul Silvic – cu modificările și completările ulterioare.
- Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC referitoare la conservarea habitatelor, a florei și faunei sălbatice;
- Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/42/EC privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului;
- HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe;
- Ord. nr. 995/2006 pentru aprobarea listei planurilor și programelor care intră sub incidența HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe;
- OUG nr. 195/22.12.2005 privind protecția mediului, art. 69:
 - a. Să mențină suprafața împădurită a fondului forestier
 - b. Să exploateze masa lemnoasă în condițiile legii precum și să ia măsuri de reîmpădurire și de completare a regenerărilor naturale;
 - c. Să gestioneze corespunzător resturile de exploatare rezultate;
 - d. Să asigure respectarea regulilor silvice de exploatare și transport tehnologic al lemnului stabilite conform legii în scopul menținerii biodiversității pădurilor și a echilibrului ecologic;
 - e. Să respecte regimul silvic în conformitate cu prevederile legislației în domeniul silviculturii și protecției mediului;
 - f. Să asigure aplicarea măsurilor specifice de conservare pentru pădurile cu funcții speciale de protecție, situate pe terenuri cu pante foarte mari, cu procese de alunecare, eroziune, de grohotișuri, stâncării și pentru alte asemenea păduri;
- Legea Apelor nr. 107/1996 cu modificările și completările ulterioare.
- HG 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului;
- OUG 57/2007 aprobat prin Legea 49/2011 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice;
- Ord MMP 2387/2011 pentru modificarea Ord. ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.
- HG 971/2001 pentru modificarea și completarea HG nr. 128/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România;

- Respectarea Legii nr. 5 /2000 pentru aprobarea Planului de amenajare a teritoriului Național;
- Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor;
- Legea nr. 101/2011 privind prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului;
- OUG nr. 196/2005 privind Fondul de Mediu cu modificările și completările ulterioare;
- OUG nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea 19/2008, modificată și completată prin OUG 15/2009, care transpune prevederile Directivei Consiliului și Parlamentului European 2004/35/CE privind răspunderea de mediu cu referire la măsurile preventive și de reparare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. 143/30.04.2004.

B. Amenajamentul silvic nu mai face parte dintr-un alt plan/program.

X. LUCRĂRI NECESARE ORGANIZĂRII DE ȘANTIER

Pentru o aceeași suprafață, nu sunt necesare decât o dată, maxim de două ori în deceniu și pentru doar 1-2 zile - în perioadele premergătoare executării lucrărilor silvice prevăzute în amenajamente care se vor programa de așa natură astfel încât să fie evitate suprapunerile cu perioadele critice pentru speciile de interes comunitar.

XI. LUCRĂRI DE REFACERE A AMPLASAMENTULUI LA FINALIZAREA INVESTIȚIEI, ÎN CAZ DE ACCIDENTE ȘI/SAU LA ÎNCETAREA ACTIVITĂȚII

Pentru aplicarea prevederilor amenajamentului silvic nu sunt necesare instalații speciale care să fie montate/construite la începerea lucrărilor și demontate/dezafectate sfârșitul lucrărilor. Proiectul nu propune lucrări care depozitează sau folosesc substanțe poluante.

Prin natura lor, lucrările propuse în amenajament au ca și scop conservarea habitatelor existente și păstrarea folosinței actuale a terenurilor (pădure) și, prin urmare, nu sunt necesare lucrări de refacere a amplasamentului.

XII. MĂSURI DE LUAT ÎN CAZUL APARIȚIEI UNOR CALAMITĂȚI MANIFESTATE DUPĂ AVIZAREA AMENAJAMENTULUI (INCLUSIV OBȚINEREA AVIZULUI DE MEDIU)

În cazul apariției unor calamități naturale în zonă (cele mai frecvente manifestări ale factorilor destabilizatori sunt uscările în masă, doborâturile de vânt și/sau zăpadă urmate, de cele mai multe ori, de atacurile de insecte – *ipidae*, etc.), se pot și trebuie aplicate lucrări care să ducă la lichidarea urmărilor generate de respectivii factori destabilizatori.

În acest caz, măsurile de gospodărire vor fi în conformitate cu O.M. 3.814/06.11.2012, dat pentru aprobarea „Normelor tehnice privind modificarea prevederilor amenajamentelor silvice și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier”. Acestea reglementează procedura și situațiile în care se solicită modificarea prevederilor amenajamentelor silvice.

În sinteză, în funcție de gradul de vătămare a arboretelor din cauza afectării de către factorii destabilizatori (biotici sau abiotici), vor fi prevăzute următoarele măsuri :

- a) extragerea tuturor arborilor afectați, prin tăieri de produse accidentale ;
- b) extragerea integrală a materialului lemnos, urmată de împăduriri cu specii aparținând tipului natural fundamental de pădure ;
- c) stabilirea, eventual schimbarea, compozițiilor țel de regenerare sau de împădurire, astfel încât viitoarele arborete să prezinte o rezistență mai ridicată la factorii destabilizatori ce au condus la afectările respective.

După avizarea amenajamentului, lucrările ce se vor executa în vederea înlăturării urmărilor calamităților naturale provocate de factori destabilizatori (biotici sau abiotici), stabilite conform O.M. 3.814/06.11.2012, nu vor mai necesita aviz de mediu, dar vor avea în vedere ca biodiversitatea zonei (implicit a celei din fondul forestier în studiu) să fie cât mai puțin perturbată / afectată.

data 28.11.2023

Proiectant S.C. Forest Grup Proiect S.R.L.,

Ing. Negru Larisa

XIII. ANEXE - PIESE DESENATE

La „Memoriul de prezentare” se anexează :

- harta amenajistică a UP III Strunioru

Cuprins

I. DENUMIRE PROIECT.....	2
II. TITULARUL ACTIVITĂȚII.....	2
III. DESCRIEREA CARACTERISTICILOR FIZICE ALE ÎNTREGULUI PROIECT	3
A. CONȚINUTUL AMENAJAMENTULUI (REZUMAT).....	3
B. JUSTIFICAREA NECESITĂȚII PROIECTULUI	5
C. VALOAREA INVESTIȚIEI	5
D. PERIOADA DE IMPLEMENTARE PROPUȘĂ	5
E. PLANȘE REPREZENTÂND LIMITELE AMPLASAMENTULUI PROIECTULUI, INCLUSIV ORICE SUPRAFAȚĂ DE TEREN SOLICITATĂ PENTRU A FI FOLOSITĂ TEMPORAR (PLANURI DE SITUAȚIE ȘI AMPLASAMENTE)	5
F. DESCRIEREA CARACTERISTICILOR FIZICE ALE ÎNTREGULUI PROIECT	5
IV. DESCRIEREA LUCRĂRILOR DE DEMOLARE NECESARE.....	12
V. DESCRIEREA AMPLASĂRII PROIECTULUI	12
V. A. DESCRIEREA SUCCINTĂ A PP-ULUI (AMENAJAMENT SILVIC) ȘI DISTANȚA FAȚĂ DE ANPIC (PCT. A ANEXA 3A ORD. 1682/14.06.2023)	13
V. B. NUMELE ȘI CODUL ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR (PCT. B ANEXA 3A ORD. 1682/14.06.2023).....	17
V. B.1. SITUL DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ ROSCI0019 CĂLIMANI GURGHIU”	17
V. B.1.1. PREZENTARE GENERALĂ.....	17
V. C. PREZENȚA ȘI EFECTIVELE/SUPRAFETELE ACOPERITE DE SPECII ȘI HABITATE DE INTERES COMUNITAR ÎN ZONA PP-ULUI (PCT. C ANEXA 3A ORD. 1682/14.06.2023)	20
V.C.1. SPECII DE INTERES COMUNITAR DIN SIT	21
V. D. LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE (PCT. D ANEXA 3A ORD. 1682/14.06.2023)	24
VI. DESCRIEREA TUTUROR EFECTELOR SEMNIFICATIVE POSIBILE ASUPRA MEDIULUI ALE PROIECTULUI	25
VI. A. SURSE DE POLUANȚI ȘI INSTALAȚII PENTRU REȚINEREA, EVACUAREA ȘI DISPERSIA POLUANȚILOR ÎN MEDIU.....	25
VI. B. UTILIZAREA RESURSELOR NATURALE, ÎN SPECIAL A SOLULUI, A TERENURILOR, A APEI ȘI A BIODIVERSITĂȚII.....	26
VII. DESCRIEREA ASPECTELOR DE MEDIU SUSCEPTIBILE A FI AFECTATE ÎN MOD SEMNIFICATIV DE PROIECT.....	27
VII.1. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PP-ULUI ASUPRA SPECIILOR ȘI HABITATELOR PENTRU CARE A.N.P.I.C. A FOST DESEMNAȚĂ (PCT. E ANEXA 3A ORD. 1682/14.06.2023).....	29
VII.1.1. IDENTIFICAREA ȘI ESTIMAREA IMPACTULUI (PCT. E.1. ANEXA 3A ORD. 1682/14.06.2023).....	29
VII.1.2. IDENTIFICAREA TUTUROR INTERVENȚIILOR PP, ALE EFECTELOR GENERATE DE ACESTEA ȘI A FORMELOR DE IMPACT GENERATE ASUPRA ANPIC POTENȚIAL AFECTATĂ ROSCI0019 CĂLIMANI GURGHIU (CONF.ORD. 1682/14.06.2023 ANEXA 3A, PCT. E.1.1).....	45
VII.1.3. LISTA HABITATELOR, SPECIILOR ȘI A PARAMETRILOR ACESTORA POTENȚIAL AFECTAȚI DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI/PLANULUI (CONF. ORD. 1682/14.06.2023 ANEXA 3A, PCT. E.1.2)	48
VII.1.4. DESCRIEREA ȘI ANALIZA IMPACTULUI CUMULATIV GENERAT DE PP ANALIZAT ÎMPREUNĂ CU ALTE PP-URI CARE AFECTEAZĂ PARAMETRII OBIECTIVELOR DE CONSERVARE A SPECIILOR ȘI HABITATELOR DIN ANPIC POTENȚIAL AFECTATE (CONF. ORD. 1682/14.06.2023 ANEXA 3A, PCT. E.1.3).....	50
VII.2. IDENTIFICAREA INCERTITUDINILOR (CONF. PCT. E.2. ANEXA 3A ORD. 1682/14.06.2023).....	52
VII.3. CONCLUZIILE REFERITOARE LA DESCRIEREA ȘI CUANTIFICAREA IMPACTURILOR PRECUM ȘI MOTIVELE PENTRU CARE ESTE SAU NU NECESARĂ CONTINUAREA PROCEDURII CU TRECEREA LA ETAPA STUDIULUI DE EVALUARE ADECVATĂ (CONF. ORD. 1682/14.06.2023 ANEXA 3A, PCT. E.3).....	52
VIII. PREVEDERI PENTRU MONITORIZAREA MEDIULUI	54
IX. LEGĂTURA CU ALTE ACTE NORMATIVE ȘI/SAU PLANURI / PROGRAME /STRATEGII/ DOCUMENTE DE PLANIFICARE.....	55
X. LUCRĂRI NECESARE ORGANIZĂRII DE ȘANTIER.....	56
XI. LUCRĂRI DE REFACERE A AMPLASAMENTULUI LA FINALIZAREA INVESTIȚIEI, ÎN CAZ DE ACCIDENTE ȘI/SAU LA ÎNCETAREA ACTIVITĂȚII	56
XII. MĂSURI DE LUAT ÎN CAZUL APARIȚIEI UNOR CALAMITĂȚI MANIFESTATE DUPĂ AVIZAREA AMENAJAMENTULUI (INCLUSIV OBȚINEREA AVIZULUI DE MEDIU).....	57
XIII. ANEXE - PIESE DESENATE	57

